

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O OSEBNI ASISTENCI (ZOA-A)

1. člen

V Zakonu o osebni asistenci (Uradni list RS, št. 10/17) se v prvem odstavku 7. člena v a) točki osma alineja črta, deveta alineja pa se spremeni tako, da se glasi:

»– pomoč pri jemanju zdravil in opravljanju drugih aktivnosti v zvezi z zdravjem, za katere bi se lahko usposobil uporabnik sam in jih tudi opravljal, če ne bi potreboval osebne asistencije, saj se za opravljanje storitve ne zahteva posebnih znanj;«.

2. člen

Za 12. členom se doda nov 12.a člen, ki se glasi:

»12.a člen

(pogodba z izvajalcem osebne asistencije)

Z izvajalcem osebne asistencije ministrstvo sklene pogodbo. Obvezne sestavine pogodbe določi minister.«.

3. člen

V prvem odstavku 13. člena se na koncu besedila doda nov zadnji stavek, ki se glasi: »Če izvedbeni načrt pripravljata zakoniti zastopnik uporabnika in izbrani izvajalec osebne asistencije, pri njegovi pripravi sodeluje tudi uporabnik, zakoniti zastopnik in izbrani izvajalec osebne asistencije pa uporabnikove želje upoštevata tako, da se storitve osebne asistencije izvajajo v največjo korist uporabnika.«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Podpisan izvedbeni načrt izvajalec osebne asistencije pošlje krajevno pristojnemu centru za socialno delo, ki načrt posreduje koordinatorju invalidskega varstva (v nadaljnjem besedilu: koordinater).«.

Dodata se nova četrta in peti odstavek, ki se glasita:

»(4) Koordinater je strokovni delavec centra za socialno delo z dodatnimi znanji s področja invalidskega varstva.

(5) Ob vsaki novi odločbi, ki spreminja vrsto storitev in obseg ur osebne asistencije, je postopek enak postopku iz tretjega odstavka tega člena.«.

Dosedanji četrta odstavek postane šesti odstavek.

4. člen

Tretji odstavek 15. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Uporabnik ali njegov zakoniti zastopnik in izvajalec osebne asistencije skleneta dogovor o izvajanju storitev osebne asistencije iz 7. člena tega zakona. Obvezne sestavine dogovora določi minister.«.

5. člen

Za 19. členom se doda nov 19.a člen, ki se glasi:

»19.a člen

(usposabljanje koordinaterjev in članov strokovne komisije)

(1) Koordinatorji in člani komisije iz 21. člena tega zakona morajo, preden prvič začnejo izvajati naloge v zvezi z osebno asistenco, opraviti usposabljanje po tem zakonu.

(2) Usposabljanje iz prejšnjega odstavka organizira Skupnost centrov za socialno delo Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Skupnost).

(3) Oseba, ki uspešno konča usposabljanje, pridobi potrdilo o uspešno končanem usposabljanju, ki ga izda Skupnost.

(4) Koordinatorji in člani komisije se morajo vsako leto vsaj en delovni dan dodatno usposabljati za opravljanje del v povezavi z osebno asistenco.

(5) Podrobnejši program usposabljanja in pogoje za njegovo izvajanje določi minister.«.

6. člen

V prvem odstavku 20. člena se besedilo »po predpisih o socialnem varstvu« nadomesti z besedilom »glede na stalno ali začasno prebivališče uporabnika«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Uporabnik ali njegov zakoniti zastopnik vloži vlogo za pridobitev pravice do osebne asistence na centru za socialno delo iz prejšnjega odstavka. Vloga vsebuje:

- osebno ime vlagatelja, EMŠO in naslov stalnega ali začasnega prebivališča;
- navedbo o potrebi po storitvah osebne asistence pri opravljanju aktivnosti, vezanih na samostojno osebno in družinsko življenje, vključevanje v okolje, izobraževanje in zaposlitev;
- navedbo o prejemanju dodatka za pomoč in postrežbo oziroma drugih denarnih prejemkov, ki jih vlagatelj prejema iz naslova potrebe po tuji negi in pomoči;
- dokazila o izobraževanju ali zaposlitvi;
- datum vložitve in podpis vlagatelja ali zakonitega zastopnika.«.

7. člen

21. člen se spremeni tako, da se glasi:

»21. člen

(mnenje o obsegu ur in vsebini osebne asistence)

(1) Komisija izdela mnenje o številu ur in vsebini osebne asistence.

(2) Komisijo sestavljata dva izvedenca. Izvedenca se imenujeta z liste izvedencev, ki jo vodi ministrstvo. Na listi so strokovnjaki s področja socialnega varstva, strokovnjaki s področja zdravstvenega varstva in strokovnjaki – predstavniki uporabnikov po vrsti invalidnosti. Uporabnik osebne asistence lahko zahteva, da je en član komisije predstavnik uporabnikov.

(3) Komisija izdela mnenje iz prvega odstavka tega člena na podlagi osebnega razgovora z uporabnikom oziroma njegovim zakonitim zastopnikom na domu uporabnika. Pri ocenjevanju vrste, vsebine in obsega potreb komisija in uporabnik oziroma zakoniti zastopnik uporabljata standardiziran ocenjevalni obrazec o aktivnostih, za katere uporabnik potrebuje pomoč in jih sam ne more opraviti.

(4) Pravica do osebne asistence je izražena v obsegu ur na teden.

(5) Pri določitvi ur osebne asistence se upošteva, da ima uporabnik v kombinaciji s podporno tehnologijo, prilagoditvami življenjskega in delovnega okolja in načrtovanjem fizičnega okolja brez grajenih ovir ter glede na njegovo socialno mrežo, enake možnosti izbire, kot jih imajo drugi državljani.

(6) Obrazec mnenja iz prvega odstavka tega člena in standardizirani ocenjevalni obrazec iz tretjega odstavka tega člena določi minister.«.

8. člen

Prva alineja 24. člena se spremeni tako, da se glasi:

»– ima opravljeno usposabljanje za koordinatorje iz 19.a člena.«.

9. člen

Drugi odstavek 25. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Metodologijo za izračun cene ure storitve osebne asistence predpiše minister.«.

10. člen

26. člen se spremeni tako, da se glasi:

»26. člen

(financiranje osebne asistence)

(1) Za vsakega uporabnika pristojni center za socialno delo z odločbo iz tretjega odstavka 20. člena tega zakona določi število ur storitev osebne asistence, ki se mu prizna tedensko ali mesečno ali višino denarnega nadomestila v skladu z 8. členom tega zakona.

(2) Če je uporabnik upravičen do prejemanja dodatka za pomoč in postrežbo oziroma do drugih denarnih prejemkov zaradi potrebe po tuji negi in pomoči, uporabnik sofinancira osebno asistenco pri izbranem izvajalcu osebne asistence v višini polovice navedenega prejemka.

(3) Če se uporabnik iz 8. člena tega zakona odloči za denarno nadomestilo in že prejema dodatek za pomoč in postrežbo oziroma drug denarni prejemek zaradi potrebe po tuji negi in pomoči, se mu denarno nadomestilo iz 8. člena tega zakona izplačuje kot razlika med dodatkom oziroma drugim denarnim prejemkom ter celotnim denarnim nadomestilom, do katerega je upravičen.

(4) Sredstva za izvajanje storitev osebne asistence izvajalcu osebne asistence in sredstva za komunikacijski dodatek uporabniku se izplačujejo mesečno.

(5) Sredstva za financiranje storitev osebne asistence in sredstva za komunikacijski dodatek se zagotovijo v proračunu Republike Slovenije.

(6) Natančnejši postopek glede mesečnih zahtevkov za izplačila predpiše minister.«.

11. člen

Za 29. členom se doda nov 29.a člen, ki se glasi:

»29.a člen

(evidenca osebnih asistentov)

(1) Za potrebe vodenja dejansko opravljenih ur osebne asistence pri posameznem uporabniku in spremljanje stanja ter za znanstveno raziskovalne namene, se vodi evidenca osebnih asistentov, ki vsebuje naslednje podatke:

- osebno ime osebnega asistenta,
- spol,
- strokovna izobrazba,
- usposobljenost iz 18. člena tega zakona,
- pravna podlaga, na osnovi katere izvaja dela osebnega asistenta.

(2) Evidenco osebnih asistentov vodi in obdeluje ministrstvo.

(3) Podatki iz evidence osebne asistence se hranijo pet let po prenehanju pravnega razmerja, na podlagi katerega je osebni asistent izvajal osebno asistenco.«.

12. člen

30. člen se spremeni tako, da se glasi:

»30. člen

(pridobivanje podatkov)

(1) Podatki iz 29. člena tega zakona, ki so po tem zakonu potrebni za uveljavljanje pravice do osebne asistencije, se zbirajo neposredno od uporabnika oziroma njegovega zakonitega zastopnika ter po uradni dolžnosti iz zbirk podatkov iz tretjega odstavka tega člena. Uporabnik oziroma njegov zakoniti zastopnik centru za socialno delo da vse podatke, o katerih pooblaščen organi in organizacije ne vodijo zbirk podatkov.

(2) Podatki iz 12. in 29.a člena tega zakona, ki so po tem zakonu potrebni zaradi preverjanja pogojev za izvajalca osebne asistencije, se zbirajo neposredno od izvajalca osebne asistencije ter po uradni dolžnosti iz zbirk podatkov iz tretjega odstavka tega člena.

(3) Centri za socialno delo in ministrstvo podatke iz prvega in drugega odstavka tega člena brezplačno pridobivajo iz obstoječih zbirk podatkov naslednjih upravljavcev:

– Ministrstva za notranje zadeve – podatke iz centralnega registra prebivalstva (osebno ime, EMŠO, državljanstvo prebivalca, ki uveljavlja pravice po tem zakonu, stalno ali začasno prebivališče, država bivanja, naslov za vročanje, sprememba osebnega imena, podaljšanje in odvzem roditeljske pravice ter datum prenehanja tega ukrepa, odvzem in vrnitev poslovne sposobnosti, skrbništvo ter datum prenehanja tega ukrepa);

– centrov za socialno delo – podatke o oblikah družbenega varstva po zakonu, ki ureja družbeno varstvo duševno in telesno prizadetih oseb, odločbo o pridobitvi statusa otroka s posebnimi potrebami, podatke o prejemnikih dodatka za nego otroka (osebno ime, EMŠO, naslov stalnega ali začasnega prebivališča, datum izdaje odločbe, motnje v duševnem razvoju oziroma slep ali slaboviden otrok oziroma gluh ali nagluščen otrok oziroma gibalno oviran otrok oziroma otrok z več motnjami);

– Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije – podatke iz zbirke podatkov o uživalcih dodatka za pomoč in postrežbo (osebno ime, EMŠO, datum priznanja pravice, vrsta potrebe po tuji pomoči in postrežbi in znesek dodatka za pomoč in postrežbo);

– upravnih enot – podatke o vojnih invalidih (osebno ime, EMŠO, naslov stalnega ali začasnega prebivališča, datum izdaje odločbe o pravici do dodatka za pomoč in postrežbo);

– Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve – podatke iz poslovnega registra (matična in davčna številka, naziv in sedež poslovnega subjekta, tekoči račun poslovnega subjekta);

– Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije – podatke o prijavi v obvezna socialna zavarovanja za osebne asistente, strokovne vodje in usklajevalce osebne asistencije pri izvajalcih osebne asistencije (podlaga za prijavo v zavarovanje, datum začetka in prenehanja zavarovanja, delovni oziroma zavarovalni čas);

– Finančne uprave Republike Slovenije – podatke iz davčnega registra za izvajalce osebne asistencije (davčna številka, firma oziroma ime, sedež in naslov, številke plačnih računov v Republiki Sloveniji, podatke o postopkih zaradi insolventnosti in postopkih prisilnega prenehanja).

(4) O pridobivanju podatkov iz tega člena ni potrebno predhodno seznaniti osebe, na katero se podatki nanašajo.

(5) Zaradi točnosti in ažurnosti podatkov iz 29. in 29.a člena tega zakona se lahko povezuje centralna zbirka podatkov s centralnim registrom prebivalstva na podlagi EMŠO.«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

13. člen

(imenovanje komisij v prehodnem obdobju)

(1) Ne glede na določbe zakona do 31. decembra 2019 komisije iz 20. in 21. člena Zakona o osebni asistenci (Uradni list RS, št. 10/17) namesto centrov za socialno delo imenuje Skupnost centrov za socialno delo.

(2) Sredstva za opravljanje nalog iz prejšnjega odstavka se zagotovijo v proračunu Republike Slovenije.

14. člen

(roki za izdajo podzakonskih aktov)

Minister izda predpise iz tega zakona najkasneje do 30. junija 2018.

15. člen

(dopolnitev Zakona o socialnem varstvu)

V četrtem odstavku 49.a člena Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 23/07 – popr., 41/07 – popr., 61/10 – ZSVarPre, 62/10 – ZUPJS, 57/12, 39/16, 52/16 – ZPPreb-1, 15/17 – DZ, 29/17, 54/17 in 21/18 – ZNOrg) se v četrti alineji beseda »in« nadomesti z vejico, v peti alineji se črta vejica in doda beseda »in« ter nova šesta alineja, ki se glasi:

»– naloge, ki jih opravljajo koordinatorji invalidskega varstva,«.

16. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2019.

Št. 540-02/18-4/20

Ljubljana, dne 19. aprila 2018

EPA 2569-VII

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Milan Brglez l.r.
Predsednik